

Homilia amb motiu de l'inici de curs de l'Ateneu Universitari Sant Pacià

Homilia de l'arquebisbe metropolità de Barcelona, monsenyor Joan Josep Omella, en la missa celebrada en motiu de l'inici de curs de l'Ateneu Universitari Sant Pacià el passat dijous, 6 d'octubre de 2016 Benvolgut Sr. Arquebisbe de Tarragona, germans en l'episcopat, benvolgut Senyor Rector de l'Ateneu, professors de les diferents facultats, alumnes i personal de la casa. | Iniciem [...]

06 Octubre, 2016 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Homilia de l'arquebisbe metropolità de Barcelona, monsenyor Joan Josep Omella, en la missa celebrada en motiu de l'inici de curs de l'Ateneu Universitari Sant Pacià el passat dijous, 6 d'octubre de 2016

Benvolgut Sr. Arquebisbe de Tarragona,
germans en l'episcopat,
benvolgut Senyor Rector de l'Ateneu,
professors de les diferents facultats,
alumnes i personal de la casa.

|

Iniciem oficialment el curs 2016-2017 amb aquesta Eucaristia posant la nostra mirada i les nostres vides en les mans del Senyor, que és Camí, Veritat i Vida.

Vull començar felicitant als professors de les tres facultats d'aquest Ateneu Universitari Sant Pacià per la vostra dedicació a l'estudi, a la docència i a la publicació. Amb el vostre treball, presteu una valuosa ajuda als qui estem diàriament en la tasca pastoral i disposem de poc temps per a la reflexió assossegada.

I us felicito també a vosaltres, benvolguts alumnes, que us esforceu, de vegades superant moltes dificultats, en aprendre i comprendre la veritat teològica, la llum de Crist, que ens

arriba a través de la Sagrada Escriptura acollida en l'àmbit de la Tradició viva de l'Església, en la comunió de l'Església, conduïts per aquests professors que treballen a la Facultat. Estudieu "piadosament de genolls" ja que el cristianisme és la "religió de la Paraula de Déu", no d'"una paraula escrita i muda", sinó del "Verb encarnat i viu" (Sant Bernat). *Per tant, l'Escriptura ha de ser proclamada, escoltada, llegida, acollida i viscuda com a Paraula de Déu, en el si de la Tradició apostòlica, de la qual no es pot separar* (Benet XVI, *Verbum Domini*,7).

Estudieu sense desanimar-vos i mireu de comprendre, amb l'ajuda de l'Esperit Sant, quina és l'amplària, l'alçada, la llargada i la profunditat del misteri de l'amor de Déu, perquè pugueu, des d'aquesta comprensió del misteri de Déu, arribar a ser bons companys de camí dels homes i dones del nostre temps, per tal de poder conduir-los a la trobada de Crist, el Fill de Déu, que és Camí, Veritat i Vida per als homes de tots els temps. No oblideu que segueix sent veritat el que deia sant Agustí: *Ens has fet, Senyor, per a Tu i el nostre cor està inquiet fins que descansi en Tu. (Confesions, I,1,1).*

II

En el Prefaci de la Missa dels sants, li diem a Déu: *Vós, amb la seva vida, ens doneu un exemple; amb la vostra germanor, una família; i amb la vostra intercessió, una ajuda, a fi que també nosaltres, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, correguem, invencibles, la cursa que tenim proposada i assolim amb ells la corona immarcescible de la glòria, per Crist Senyor nostre.*

Els sants ens estimulen a ser també nosaltres sants. Això és el que espera el Senyor de cada un de nosaltres: *Sigueu sants perquè el vostre Pare del cel és sant* (Mt 5,48). El papa Pau VI, en la *Evangelii Nuntiandi*, ens diu que *els homes contemporanis escolten més als testimonis que als mestres i, si escolten als mestres, és perquè són testimonis* (N. 41). I Henri Bergson deia que *els sants no necessiten parlar, la seva vida és un testimoni.*

No oblidem la meta, benvolguts amics, professors i alumnes d'aquesta Facultat de Teologia, germans tots en el pelegrinatge de la fe, precedits per Maria, Sedes Sapientiae, la Verge

mare del Senyor, que ja ha arribat en cos i ànima al seu destí, no oblidem la meta, no perdem el nostre horitzó, la crida personal i insistent que el Senyor, a cada un, ens fa a la santedat, l'única font és Ell mateix. Molts sants, és veritat, van ser grans teòlegs, però abans de res i sobretot van ser persones que es van deixar modelar per l'Esperit Sant amb una gran docilitat a aquests moviments interiors, vivint amb radicalitat els consells evangèlics.

Deia sant Tomàs d'Aquino que ell havia après més agenollant-se davant del crucifix que en la lectura dels llibres. El seu secretari Reginaldo afirmava que l'admirable ciència de Sant Tomàs provenia més de les seves oracions que del seu enginy. Aquest home de Déu resava molt i amb gran fervor perquè Déu l'il·luminés i li fes conèixer les veritats que havia d'explicar al poble. Bonic exemple per a tots nosaltres.

Mireu el que expressava tan bellament Sant Gregori el Gran a un seglar, amic seu i metge a Constantinoble: *El nostre Déu del cel t'ha escrit unes cartes i tu no ets capaç de llegir-les amb cor ardent, apassionat? Estudia, per favor, i medita tots els dies les paraules del teu Creador. Aprèn a discernir el cor de Déu en les paraules de Déu (disce cor Dei in verbis Dei), perquè aspiris amb més ardor a les coses eternes i que el teu esperit cremi amb un desig més fort de les alegries celestes.* (Epistolarium, lib. IV, Ep. XXXI, Pl 77, 706B).

Benvolguts germans, no deixem de llegir, de meditar, d'aprofundir en les Escriitures. La Paraula de Déu, ens donarà la força per seguir després de les petjades del Senyor, així com «l'olor del perfum de Déu», que necessitem per ser bons cristians i per córrer després de les empremtes del Senyor.

III

Els grans filòsofs i teòlegs han deixat sempre molt clar el que és fonamental en el pensament cristià:

a) La transcendència de Déu i el realisme de la seva presència en l'home. Sí, Déu ens transcedeix absolutament, però està present en cada ésser creat, donant i sostenint aquesta vida. Déu ens fa partícips del seu mateix ser substancial. Per aquest motiu puguem entrar en diàleg amorós, cordial, amb el Senyor que ha pres la iniciativa de fer-nos partícips

per la Santa Església Catòlica, de qui em professo fill obedient.

Va morir el 7 de març de 1274 a l'edat de 49 anys. Jesús li havia dit en una visió sobrenatural: *Tomàs, has parlat bé de Mi. Què vols a canvi?* Va respondre Tomàs: *Senyor: l'única cosa que jo vull és estimar-te, estimar-te molt, i agradar cada vegada més.* Aquí queda revelat el cor d'aquest gran teòleg d'una profunda fe. Podríem dir el mateix d'altres grans sants teòlegs. Tant de bo, benvolguts professors, alumnes, sacerdots i bisbes, que cada un de nosaltres puguem dir cada dia això mateix que va dir Sant Tomàs al Senyor.
Amén

+ Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona